

«På Norsktoppen»

Informasjonsmagasin for Lebesby kommune • Årgang 8 - Nr. 1 - 2011

«På Norsktoppen»

Årets første nummer av På Norsktoppen er i stor grad viet sjømatnæringen. Foruten den tradisjonelle fiskerinæringen som er årsaken til at vi bor her, har havbruksnæringen blitt en viktig del - ikke minst i indre del av kommunen. Lebesby kommune er størst på smolt i Finnmark. I tillegg er Laksefjorden blitt et viktig satsingsområde for lakseselskapet Villa Arctic. Dette er med på å styrke lokalsamfunnet og bidrar til at man blir mindre sårbar. Vi tror at både fiskeri og havbruk kan leve godt i lag i de store havområdene som kommunen råder over.

Ingebjørg, Toril, Hege og Øystein

ingebjorg.liland@lebesby.kommune.no
Telefon 482 53 196
oingila@hotmail.com
Telefon 975 81 812

Vil du abonnere på magasinet?

«På Norsktoppen» blir delt ut gratis til alle som bor i kommunen.

Andre kan abonnere?

Abonnementsprisen for 4 nr. er kr 250,-

Send giro til:

Lebesby kommune,
Kulturkontoret,
Postboks 38,
9790 Kjøllefjord.

Bankgiro:

4961.72.00235
og merk den:
«Abonnement «På Norsktoppen»».

Forsidefoto:

Øystein Ingilæ

Trykk: Trykkeriservice AS,
9711 Lakselv
www.trykkeriservice.no

Fokus på sjømat

Til nå har det vært et eventyrlig fiske på alle bruksartene i kommunen vår. Både for flåtene og industrien er dette eventyrfisaket kjærkomment og noe man har ventet lenge på. Aker er en viktig aktør i samfunnet vårt. Vi har aktivt fulgt opp Aker Seafoods siden omorganiseringen og nedtrappingen startet i 2007, med flere møter i Fiskeri – og Kyst departementet. Vi kommer fortsatt til å ha stort fokus og en tett dialog med Aker Seafoods, Norway Seafoods og Departementet i forhold til oppfyllelse av leverings og aktivitetsplikten de har til Kjøllefjordsamfunnet.

Det vil de nærmeste årene komme et ”generasjonsskifte” i den lokale fiskeflåten. Lebesby kommune har i perioden 2005-2010 gitt nær 2,5 mill. kr i tilskudd fra kommunens fiskerifond. Fondet vil fortsatt være viktig for å bidra til at vi klarer å beholde, og helst øke, den flåten og de kvotene vi i dag har i kommunen. Fondet er derfor også med på å sikre den lokale industrien råstoff.

Vier heldige å ha aktive bønder i kommunen vår. Vi er den eneste kommunen i Finnmark som ikke har nedgang i antall melkebruk, de fleste har i tillegg økt kvo-

tene sine. Tilbakemeldingene fra Tine er at melkebøndene fra Lebesby har topp kvalitet på melka si. På ”Friborg gård” i Bekkarfjord er det nå klart for en større ombygging av hønsehuset for å tilpasse dette iht nye krav om fjørfehold. Håper at jordbruksforhandlingene nå i vår, bidrar til et inntektsløft som sikrer fortsatt økonomisk grunnlag og drift for små og mellomstore bruk i Finnmark.

Årets vinterfestival som ble arrangert i Kjøllefjord klarte i løpet av 5 dager å engasjere hele bygda. Komiteen hadde gjort en kjempejobb. Komiteen besto av ildsjeler med et genuint ønske om å gjøre noe, og bidra til

trivsel. Ildsjeler er viktige, de er med på å holde liv i bygda og kommunen vår. Vi har mange ildsjeler som hver dag bidrar rundt omkring i hele kommunen. De trener barna våre, kjører opp skiløyper, bidrar i lag og foreninger, arrangerer kurs og skaper møteplasser for oss andre! Tusen takk til alle de som gjør samfunnene våre levende!

Ønsker alle ei flott påske i skiløypa, scooterløypa, på vannet, på hytta eller hjemme i sofaen med ei god bok...

Stine

Ordførerens side

”...Til nå har det vært et eventyrlig fiske på alle bruksartene i kommunen vår.

Per Magne Eriksen og Arvid Pedersen er klar til store ombygginger i Landersfjord. (foto; Lasse Sørnes)

Kjempeløft i Landersfjord

AV TORIL SVENDSEN

Grieg Seafood Finnmark AS skal gjøre store investeringer i Landersfjord og utvider anlegget i løpet av 2011. De trenger nye ansatte til spennende jobber ved smoltanlegget i Laksefjorden.

Grieg Seafood Finnmark AS ved administrerende direktør Håkon Volden og produksjonssjef ferskvann Arvid Pedersen presenterte sin virksomhet for Lebesby kommunestyre i møte den 22. februar. I samme møte ble reguleringsplanen for Landersfjord vedtatt, hvor det legges til rette for utvikling av smoltanlegget fremover.

106 millioner

Grieg Seafood ønsker å bygge ut

anlegget med totalt kr. 106 millioner i 2011, som består av et nytt settefiskanlegg, nytt vaksinerom og administrasjonsbygg. Bedriften har i dag 10 årsverk, hvor de fleste er bosatt på Kunes og Lebesby, og i løpet av 2011-2012 vil de ha behov for 6 nye årsverk. Dette er svært viktige arbeidsplasser for kommunen, og er med på å bidra til vekst i aktuelle lokalmiljø.

Øker smoltstørrelsen

I dagens anlegg føres laksesmolten opp til den er 80 gram i snitt, dette skjer over en periode på ca. 1 år. Det nye anlegget skal bygges med tanke på økt smoltstørrelse opp til 250 gram i snitt. Laksen vil dermed være større og bedre rustet til utsett i havet, og gjøre Finnmark til et enda mer attrak-

tivt oppdrettsområde. Blant annet gjennom kortere produksjonstid i sjø, og hvor en i stor grad unngår produksjon i en krevende andre vinter i sjø. Den nye avdelingen for resirkulering vil utgjøre et areal på over 5000 m², og vil sammen med det eksisterende anlegg utgjøre en stor industriarbeidsplass i Lebesby.

Resirkulering

Grieg Seafood har tidligere investert i resirkuleringsanlegg på anlegget i Adamselv, og har opparbeidet seg en unik kompetanse innen resirkulering av vann. Tidligere brukte anlegget enorme mengder ferskvann (like mye som Trondheim by), men nå kan de bruke det samme vannet flere ganger gjennom en unik rense og vannteknologi.

Kulturkonsulenten i redusert stilling

Kulturkonsulenten jobber 50 prosent ut 2011. I denne perioden vil hun være å treffe tirsdager og onsdager på kontoret.

Ny utviklingsleder

Lill Astrid Røvik er ansatt som utviklingsleder i et vikariat på 10 måneder. Utviklingslederstillingen er kuttet til 50 prosent ut 2011, og vi ber om forståelse for at dette kan bety at det tar litt lenger tid å få svar fra utviklingsavdelinga.

Design i toppklasse!

AV HEGE JOHANSEN

Visit Nordkyn vekker oppmerksomhet nasjonalt, og vant nylig "Merket for god design". Det er den visuelle profilen med den nyskapende logoen, som skifter form og farge etter været, som ble premiert med den ettertraktete prisen.

Norsk Designråd deler hvert år ut Merket for god design. Ifølge Designrådet er dette en utmerkelse som anerkjenner vellykket bruk av design for å skape innovative produkter og løsninger. Visit Nordkyn og Neue Design Studio vant i klassen visuell kommunikasjon, og prosjektleder Charlotte Schytte og prosjektteamet fra Neue mottok prisen under stor

festivitas i Oslo i mars.

I juryens begrunnelse for tildelingen heter det blant annet at "Nordkyn byr på svært annerledes og nytenkende design, bygger særpreg og egenart, og forteller en historie om et sted som forandres kontinuerlig av naturens luner."

Den prestisjefylte utmerkelsen er en honnør til alle som har stått på i arbeidet med å utvikle den

Utleie av kulturbygg

Ønsker du å leie et av kulturbyggene? Ta kontakt med servicekontoret på rådhuset, telefon 78 49 95 55.

Topp resultat på nasjonale prøver i matematikk

Vi gratulerer 9. trinn i Lebesby kommune som gjorde det svært bra på nasjonale prøver i matematikk. De flinke elevene presterte bedre enn både fylkes- og landsgjennomsnittet.

Veidnes kirke skal ha nytt taktekke.

Skal legge nytt tak

Veidnes kirke er i år 30 år. Tiden begynner derfor å nærme seg for å legge nytt taktekke før det blir en eventuell lekkasje.

- I den anledningen holder vi på å samle inn penger til materiell og kanskje vi greier å samle inn såpass mye at de som skal gjøre jobben

kan få litt betalt for det.

Vi håper på å få inn nok penger slik at dette kan gjøres til sommeren, sier Rakel Løkke.

Har du noen kroner til dette så kan det settes inn på Veidnes kappellforenings konto, med kontonr. 0540.26.78684 oppfordrer Løkke som sier at alle bidrag tas imot med stor takk.

17. mai-arrangører

Lebesby kommune ber lag/foreninger som vil påta seg 17. mai-arrangement i Kjøllefjord, Dyfjord, Lebesby, Kunes og på Veidnes om å melde seg. Det er satt av kommunalt tilskudd til dette.

◀ Glade vinnere! Charlotte Schytte og de dyktige medarbeiderne i Neue mottar Merket for God Design under Design-dagen 2011.

Foto: Norsk Designråd

visuelle profilen til Visit Nordkyn. Ifølge Innovasjon Norge Finnmark, som har vært en viktig medspiller i Visit Nordkyns utvikling og som har finansiert profilerarbeidet, har kun to Finnmarksbedrifter blitt hedret med denne utmerkelsen tidligere.

Pristildelingen har stor markedsføringsverdi i form av oppmerksomhet i media, noe som kommer godt med når Visit Nordkyn nå går inn i sitt tredje prosjektår. Synlighet i media er nettopp ett av fokusområdene for det kommende året, og flere aviser og blader har meldt sin interesse for å lage reiselivsreportasjer fra regionen vår. Disse vil i tur og orden besøke Lebesby og Gamvik utover året. Reiselivsnæringen går spennende tider i møte!

Muligheter og trusler skrives ned og henges på vegg. Fra venstre Thord Karlsen (LiV styret, formannskapsmedlem), Kjell Pedersen (LOSA), Ronny Persen (Norconsult), Daniel Arnrup Øien (Open Concept DA) og Knut Harjo (snekker).

Nyttige diskusjoner rundt bordet. Her er fra venstre Arvid Pedersen (Grieg Seafood, Landersfjord), Berit Sørbø (medlem i LiV styret), Judith Sørflaten og Kari Løvøy (Laksefjord AS, Friarfjord) og Hege Johansen (utviklingsleder Lebesby kommune) (Alle foto Toril Svendsen)

Ba om en hjelpende hånd

AV TORIL SVENDSEN

Hvordan skal vi skape utvikling fremover? Hvilke sterke og svake sider har området vårt og hva bør prioriteres? Lebesby kommune inviterte næringslivet og andre til å hjelpe oss med å finne svar.

Lebesby kommune er omstillingskommune også i 2011 og 2012, og blir tilført ekstra midler til næringsutvikling fra Finnmark Fylkeskommune. Men hvordan skal ressursene brukes, og i samarbeid med hvem? Vi inviterte både næringsliv, offentlig ansatte og politikere til et arbeidsmøte om næringsutvikling den 17. februar. Målet var å få innspill til videre arbeid med omstil-

ling og næringsutvikling, og ikke minst få frem hvilke næringer som har potensial for vekst.

40 deltakere

Det ble et interessant møte hvor ca 40 deltakere gjennomførte gruppearbeid og la frem sine synspunkter. Tema var:

- Lebesbys sterke og svake sider (både kommune og næringsliv)
- Hvilke muligheter og trusler ser vi fremover
- Hvilke innsatsområder skal prioriteres
- Forslag til tiltak under hvert innsatsområde

Prioriteringsliste

Deltakerne måtte til slutt prioritere noen innsatsområder for perioden 2011-2012, og disse har vi med oss

videre i arbeidet sammen med næringsliv, skole og politikere:

1. Nye arbeidsplasser og rekruttering av ungdom innen fiskeri/flåte
2. Rekruttering av lokal ungdom, og nye arbeidsplasser i smolt/oppdrett
3. Utvikle og forsterke dagens reiselivsbedrifter
4. Regionalt samarbeid innen reiseliv
5. Kompetanse-/fjernarbeidsplasser
6. Utvikle dagens bedrifter innen mottak/fiskeindustri

Forslag til konkrete tiltak; ungdomsfiske, rekrutteringsopplegg i skolen, kvotefond, økte ringvirkninger og flere lokalt ansatte i oppdrett, arbeide med Lebesby som "smolthovedstad", nye produksjo-

Roald Johansen (IFO AS) ledet møtet og bidro til å oppsummere alle innspillene som kom.

ner innen fiskeri, fortsatt arbeid med Visit Nordkyn osv.

Prosjektet LiV – Lebesby i Vekst er et samarbeidsprosjekt mellom næringsliv, ildsjeler og kommunen. Prosjektet kan bare lykkes dersom vi får næringsaktører på laget som

Vanskelige prioriteringer av innsatsområder fremover. Fra venstre Jan Erling Akselsen (fisker, leder i havnestyret), Bård Rasmussen (butikkier, formannskapsmedlem) og Tomas Sagen (fisker, rådgiver).

ønsker å skape flere arbeidsplasser og vekst, og hvor vi kan bidra med å legge til rette i samarbeid med blant annet Innovasjon Norge. Vi ser mange utfordringer fremover, men også mange muligheter. Og vi inviterer dere til å være med å bidra

til LiV – Lebesby i Vekst!

Strategi- og handlingsplanen for LiV – Lebesby i Vekst finnes på [www.lebesby.kommune.no/Utvikling_narering_og_kultur/LiV – Lebesby i Vekst](http://www.lebesby.kommune.no/Utvikling_narering_og_kultur/LiV_-_Lebesby_i_Vekst)

Fra venstre Nora Normi Nikolaisen, Magdalena Jensen, Sunniva Persen?, Amanda Evensen, Mariell Nilsen og Iina Siltasalmi? (jeg er usikker på noen av etternavnene)

Mia Wikerøy Angell og Nasse Nøff :-)

Kasper Harjo Akselsen (8 år) stjeler flagget til første klasse, og sørger for seier til andre klasse. (Foto: Ida Holm Hansen)

Bakerst er Morten Larssen og foran Karine Larssen begge disse vant priser, mer info kan dere få hos Iselin Jensen eller Marte Sørbø Rasmussen.

Bakerst er Audun Simonsen og foran Espen Esp

Lystig i vintermørket

AV IDA HOLM HANSEN

Årets Vinterfestival i Kjøllefjord ble åpnet med dansing på hurtigrutekaia, skikarusell og visning av norske kortfilmer på den lokale puben.

Deretter fortsatte festivalen med blant annet hårshow i regi av Klippen Frisør. Akkompagnert av høy musikk, og med røyk veltende ut fra røykmaskinen, så det ut som de åtte hårmodellene praktisk talt steg opp fra havet.

Idyll på isen

Lørdag ettermiddag arrangerte Kjøllefjord Jeger og Fiskeforening isfiskekonkurranse på Storvannet,

som ligger idyllisk til ti minutters kjøring fra Kjøllefjord. Rikke Wiik Gustavsen (4,5 år) var blant de som tok turen.

– Jeg har ikke fått noen fisk enda, men det er mest fordi jeg har sett på mamma mens hun fisker. Hun har allerede fått to fisker, en stor og en liten. Jeg tror den lille fisken er babyfisken, forteller Rikke mens hun viser fram den minste.

– Den spreller ganske mye enda, en jeg tror det er fordi at den ikke liker at jeg holder den. Når den har røde prikker slik, betyr det at det er ei røye, forteller hun bestemt.

Rikke forteller videre at det ikke er første gangen hun er på isfiske, og at helt egentlig er hun nesten som litt profesjonell å regne innen fiske, når hun da fisker selv.

Ronja Persen hadde fiskelykken med seg (Foto: Ida Holm Hansen)

Fiskelykke

Litt lengre bort sitter Ronja Persen (12,5 år), og hun har allerede fått sin første fisk.

– Jeg har ikke fått flest fisk, men den jeg har fått er i alle fall stor og fin, smiler Ronja.

Det var jo flere vinnerkategorier her, en for den som har fått mest fisk, en for den som har fått størst fisk, og en for den som har fått den minste fisken.

I tillegg var det arrangert sparkinn kino, som var et populært innslag blant ungene som hadde staylet opp sparkene sine på vei til kinoen.

Videre kunne Kjøllefjord for første gang arrangere sin egen yukigassen, det vil si snøballkrig ala Vardø. Det ble et meget populært tiltak.

For øvrig gjorde kjøllefjordin-

gene seg meget bemerket under snøballkrigen i Vardø som ble arrangert noen dager senere, og

var med på laget som gikk helt til topps.

Fra nestre Maiken Berg, Martine Persen, Karoline Lyngedal, Tine Sørbø og Jenni Koret.

Et komplett fiskerisamfunn

Arnkjell Bøgeberg er klar til å bygge nytt fiskemottak i Trollbukt. (foto: Øystein Ingilæ)

AV ØYSTEIN INGILÆ

Mens oljefeberen raser langs Finnmarkskysten er Lebesby kommune i ferd å bli en av de største sjømatkommunene på Finnmarkskysten.

Med havbruksnæringens kraftige opptrapping i Laksefjorden, vil nemlig verdiskapningen de neste tre årene nærme seg 750 millioner kroner.

Fokus på havn

Ute i Kjøllefjord satset kommunen knallhardt på havneutbygging på i tidsrommet 2003 til 2006, og

utbyggingen fortsetter nå i form av ytterligere nytt flytebryggeanlegg for å unngå konflikt mellom fritidsbåtene og fiskeflåten. Mens havbruksnæringen dominerer den indre del av kommunen ønsker kommunen at Kjøllefjord og Dyfjord skal framstå som attraktive fiskerihavner for fremmedflåten.

I Kjøllefjord er det Norway seafoods som kjøper og produserer fisk og krabbe, mens Bacalo Nord holder hjulene i gang i fiskeværet Dyfjord.

Generasjonsskifte

Satsing på gode havneforhold har bidratt til at mange fiskere har blitt trofaste gjengangere i Kjøllefjord.

Samtidig har flere yngre etablert seg i fiskaryrket med egne fartøy. Det gjør at framtidstroa på fiskerinæringen holdes ved like. Selv om man de kommende årene står overfor generasjonsskifte blant fiskere, er det vokst opp en liten underskog som har vist seg som dyktige arvtakere til næringen.

For to år siden fikk Kjøllefjord i tillegg en egen lineegnesentral etter at fiskebåtredereiet Striptind AS kjøpte kaianlegget fra tidligere Laksefjord Seafood som avvirket i 2008.

Fra i år vil det i tillegg bli fiskekjøp inne i Laksefjord. Arnkjell Bøgeberg skal nemlig kjøpe både fisk og krabbe ved anlegget i Trollbukt sammen med Aker Seafoods.

Eirin Hansen som jobber på hovedkontoret til Villa Arctic i Kirkenes håper på laksesuksess i Laksefjord. (foto: Terje Meyer)

Søker nye lokaliteter

AV TORIL SVENDSEN

Villa Arctic AS søker nye lokaliteter i Lebesby og vil trenge flere folk.

Selskapet vil ha behov for flere ansatte og i møte med kommunen skal selskapet drøfte lokale ringvirkninger og miljøaspektene ved oppdrettsaktiviteten.

Villa Arctic AS har oppdrettsaktivitet i Varangerfjorden og i Laksefjorden. Siden 2009 har de hatt laks ute i Eidsfjorden og i 2010 satte de ut i Mårøyfjorden. Lokaliteten de har i Torskefjorden kan bli tatt i bruk i 2011, men primært søker de nå om å få omgjøre lokaliteten ved Kvitelva (Bekkarfjord) om fra torsk til laks. Den andre lokaliteten de søker om er Stokkvika

i Oksevåg. Begge områdene er avsatt til oppdrettsformål i kommunens kystsoneplan.

Informasjonsmøter

Søknaden må igjennom en rekke offentlige instanser både innenfor vertskommunen, fylkeskommunen, Fylkesmannen, Mattilsynet, Kystverket og Fiskeridirektoratet før et endelig ja kan bli gjort. Denne prosessen tar vanligvis flere måneder, men behandlingstiden skal ikke overstige 22 uker.

Villa Arctic AS og Lebesby kommune ønsker å avholde offentlig møte i den perioden saken ligger ute til høring. I tillegg kommer Villa til å invitere ulike interessenter til egne møter. I disse møtene er det viktig å få frem ulike synspunkter og fakta.

Flere ansatte

I dag har Villa 10 ansatte i Laksefjorden, og de vil trenge flere i løpet av året og de kommende år. Det er et ønske om å rekruttere lokalt, og man ser også på muligheten for å ta inn lærlinger og opprette praksisplasser for elever. Blant annet kan LOSA-elever ha en del av undervisningen på matfiskanlegg (naturbruklinja).

Lebesby kommune vil i møte med Villa 29. mars diskutere økte lokale ringvirkninger av oppdrettsaktiviteten, samt viktige miljøspørsmål. God dialog mellom kommunen, næringsaktørene og øvrige brukere av Laksefjorden og Oksefjorden er viktig for lokal nærings- og samfunnsutvikling fremover.

Krabbe, Skate og Torsk

Rodle T Angell, Kaisa A-Øien og Runa Karsen

Fiskeri for de minste

AV LILL ASTRID RØVIK

Fiskeri er selve grunnlaget for kystsamfunn som Kjøllefjord, og i Galgenes barnehage sørger man for at også de minste skal få lære mer om hva det egentlig vil si å vokse opp i et fiskevær.

I flere uker har avdelingene Bjørnehiet og Harestua hatt fiskeri som tema, og det er kommunens yngste som har som har fått kjenne, se, oppleve og lære om fisk.

Skal tidlig krøkes

Målet er at ungene skal bli kjent med den lokale kulturen, i form av forskjellige metoder og teknikker.

I denne omgang er det mangfoldigheten i naturen og opplevelsen av denne som settes i fokus. I følge barnehagens rammeplan, skal man i løpet av et år ha forskjellige temaer, med god variasjon, hvor det er viktig at temaene står i forhold til lokalsamfunnet. Dette fører til at barna lærer og styrker sin kunnskap, kreativitet, fantasi

Runa Karlsen, Timian Mathisen, Emmelinn Wian, Thomas Bartlett, Frøya Pedersen og Linnea S Larssen følger spent med når Åshild Arntzen sløyer torsk.

og skaperglede.

I alt 18 unger i alderen et til tre år har malt, tegnet, klippet, limt og fargelagt fisk i alle varianter.

Kaibesøk

Ungene har vært på kaia for å se på fiskebåtene, de har spilt forskjellige fiskepill, og de har sittet i en innendørs båt med sine små fiske-

stenger og venta på napp...

En plakat med bilder av ulike fisker var hengt opp i ungenes øyehøyde, og i samlingsstunda hver formiddag har små barnemunner stemt i på sanger som handler om livet i sjøen.

Stemningen var til å ta og føle på hos alle de små tilskuerne, da en av de ansatte viste frem og sløyde fisk, som

en lokal fisker hadde vært innom med. Selv om ingen av de små våget seg til å ta på verken krabben, skaten eller torsken, var det veldig spennende å se hva som befant seg inni fisken.

Som en avslutning på et spennende og lærerikt tema, disket de voksne opp med et varmt måltid for de små. Hva de serverte? Kokt torsk, selvfølgelig!

Brandøybuen (foto: Lill A Røvik)

Åse Johansen har det godt "på Finnmarka" (foto: Lill A Røvik)

Jann-Odd Johansen fra Hamarøy venter på godt vær (foto: Lill A Røvik)

Nesten hjemme - etter 16 år

AV LILL ASTRID RØVIK

Vårfisket er i gang, de lokale fiskebåtene går mot kai med rommet fullastet av torsk, det gjør også båten fra Tranøy på Hamarøy, som er i Kjøllefjord for 16 året på rad.

Jeg går om bord i båten som ligger ved flytebygga. Her er det ikke pumplukt og solar som møter meg,

men duften av hjemmelaga ertesuppe og saltkjøtt. Nede i byssa, eller lugaren om du vil, finner jeg kona Åse Johansen ved grytene, det er straks middag. Skipperen selv, Jann-Odd Johansen, sitter i rorhuset og forteller ivrig om hvorfor han hvert år velger å sette kursen akkurat hit til vår fjord, og at om han hadde vært ti år yngre, ja så hadde han kanskje til og med leid seg et hus her.

Flott havn

Som alle vet, så er jo vårfisket på "Finnmarka" en lang tradisjon for fiskere som kommer litt lenger sør i landet fra, de følger fisken og ender opp her. Jann-Odd er intet unntak, og han sier selv at han trives godt i Kjøllefjord, har fått venner her, og ikke minst så er her ei kjemp flott havn å være i!

For ca fem år siden ble Åse med på turen, bare for å se hvordan man-

nen hadde det her oppe. De første dagene satt hun bare å så på mens Jann-Odd arbeidet, men han fikk snart beskjed hos fruene om at; "Du må ut å kjøp mæ ei oljebukse!" Da var det gjort, siden har også hun hjulpet til på dekk i all slags vær og vind.

Hjelpsomme folk

Begge er de skjønt enige om at det er godt å være fisker i Kjøllefjord, de lokale butikkene bringer varene

helt frem til rekka, kakebordet på 17.mai bugner over av godsaker, folk er så hjelpsomme og hyggelige, og ikke minst er naturen på Nordkyn helt fantastisk. Åse legger i vei om hvor imponert hun er over dugnadsånden, ildsjelene og folket som stiller opp på alt mulig, og hvor gøy de har hatt det både på "Gammeldans" på samfunnshuset, og "Glowdans" på kaia under Vinterfestivalen.

Liker det smått

Ekteparet legger vekt på at de heller foretrekker å være på en slik liten plass, framfor en stor by. Her er det nærhet til alt, og dersom de trenger hjelp til noe, har de inntrykk av at intet oppdrag er for stort, ei heller for lite, for de lokale bedriftene.

Åse rører i gryta og smiler fornøyd, ertesuppa er varm. Jann-Odd og Åse skal innnta måltidet, hente posten fra postboksen sin på kiosken, og deretter nyte livet ved kai i Kjøllefjord!

Lokal handyman bistår fiskeflåten

Stein Kåre Røvik er både høyt og lavt under vårfisken når han bistår fiskerne.

AV HEGE JOHANSEN

Gravemaskinføreren Stein Kåre Røvik i Kjøllefjord ser stadig nye muligheter for å utvikle virksomheten sin. Nå lager han også redskaper som er til hjelp for andre, deriblant fiskerinæringa.

Det hele startet med Stein Kåres genuine interesse for "å holde på i garasjen", ønsket om å ha flere bein å stå på i firmaet sitt, og behovene han så blant fiskerne som holder til i Kjøllefjord.

Stein Kåre har sakte men sikkert opparbeidet seg et godt rykte både blant lokale fiskere og sesongfiskere som gjester Kjøllefjord. Det har han klart ved å levere produkter som sløyekar, bomber og annet brukstøyt, tegnet etter mål, sveist sammen i egen garasje og montert om bord.

I hui og hast

Det har blitt mange lange dager bak sveisemaska, for det har ofte skjedd at skipperne har ringt Stein Kåre en sen kveldstid for å få noe reparert i hui og hast. Da er det godt at den lokale "handymannen" fins i Kjøllefjord

også, slik at båtene som er her kan få den hjelpen de trenger for å være klar til neste sjøvær.

Settes pris på

- Jeg får stadig tilbakemeldinger fra fiskerne om at de setter pris på den servicen jeg yter, forteller Stein Kåre.

Det nye tjenestetilbudet har vært såpass vellykket at han har valgt å investere i nytt utstyr, som bidrar til å gjøre jobben både enklere, bedre og mer effektiv. Et godt eksempel på at det lønner seg for lokale bedrifter å tenke nytt og kreativt!

Daniel Lauritzen ankom Kjøllefjord med ny båt for en drøy måned siden.

Endelig skipper på egen båt

Daniel Lauritzen tok steget helt ut og har nå etablert seg som helårsfisker meg egen båt.

ØYSTEIN INGILÆ

Nylig kunne han klappe til kai med nyinnkjøpte «Lunheim Senior», som han har hentet i Troms. Og på kaia hjemme i Kjøllefjord ventet familie og venner med flagg, champagnebrus og gratulasjoner. For det er dessverre ikke hverdagskost at ungdom investerer i fiskebåter i fiskeværet på Nordkyn - derfor ble det gjort ekstra stas på Lauritzen.

Fersk i faget

Bak seg har Daniel Lauritzen ikke mer enn to og et halvt år som fisker.

- Jeg startet med Tor Petter Krogh på «Striptind», og ble tidlig overlatt ansvar. Det ga meg en pekepinne på at jeg taklet å drive eget fartøy. Dermed bestemte jeg meg for å drive selv, forteller Lauritzen. I fjor hadde han en mindre båt som han driftet fra, men satser nå på et liv som helårsfisker og har derfor gått til anskaffelse av et større og stødigere fartøy.

Garn i år

Normalt er det linedrift som er Lauritzens spesialitet. Men i år regner han med å ta det meste av torskekvota på garn - ettersom han først nå vil komme i gang med sesongen. Nå som lodda er i ferd med å sige inn mot kysten blir det så og si umulig å fiske med line i en periode. Men for garnfiskerne blir det gode forhold.

Deretter vil Lauritzen drifte med juksa fram til sommeren.

Møljekalás

Berit Sørbo og Jan Holm Hansen i full møljekoking. (foto: Hanne Arnrup-Øien)

AV HANNE ARNRUP-ØIEN

Like sikkert som lyset kommer tilbake i januar, kommer torsken inn til Finnmarks kysten for å gyte. Og i år som i generasjoner tidligere finner fiskerne veien til feltet og tilbake igjen med fangsten. Og kjøllefjordingene tar turen på kaia for å få seg torsk, lever og rogn.

Torberg Lyngedal og Jan Holm Hansen er to av disse. De tok turen på kaia den 24. januar for å få tak i delikatessene. Ikke nok med det, de tok ikke med seg råvarene hjem, men til sin gamle arbeidsplass, Kjøllefjord skole, for å stille i stand møljekalás for de ansatte der. Dette er tredje gangen det blir stelt i

stad kalás på skolen, men første gang det har skjedd to år på rad. På spørsmål om hvordan tradisjonen oppsto, svarer «guttene» at forløperen til møljekalaset er å finne hos Edmund Wallenius som brukte å lage julegrøt til de ansatte da han enda jobbet der.

Rundt 25 stykker av person-

alet og enkelte spesielt inviterte gjester fikk gleden av å bli oppvartet med vinterens absolutt beste måltid. For noen var dette også det første møtet med mølja og nord norsk mattradisjon. Og for de fleste var dette et kjærkommet avbrett i de vante rutine.

Møljekalaset ble en ubetinget suksess. (foto: Hanne Arnrup-Øien)

Ekteparet Ruth og Mathis Sommervik trives på kjøkkenet sitt. Her hygger de seg med kaffe, vafler og multer fra Friarfjord. Foto: Gulla Nyheim Gramstad, mars 2011.

Et godt liv, men mye smerte

Livet inne i Laksefjord var fylt av dramatik. Men tross mye smerte, minnes Mathis Sommervik sin oppvekst som det gode liv.

AV GULLA NYHEIM GRAMSTAD

Da jeg møter Ruth og Mathis Sommervik på Rykkin i Bærum blir jeg øyeblikkelig sjarmert. Ikke bare på grunn av den uforfalskede Laksefjord-dialekten, heller ikke på grunn av vafler med multer, duggfriskt smakende som nyplukket på Friarfjordheiene i går. Nei, det er smilet, åpenheten og villigheten til å dele sin historie med meg. Jeg føler takknemlighet over tilliten de viser, ved å la meg få innblikk i deres personlige historie, og muligheten det gir til å dele dette med "På Norsktoppens" lesere. Men på ett spørsmål får jeg et rungende nei. Ikke mulig å få et fnugg av et svar. Munnen til Mathis er lukket med syv segl. Hvorfor skal jeg komme tilbake til.

Krystall og gullklokke

I 1971 flytter ekteparet Sommervik inn i blokkleiligheten, som de fremdeles bor i. Her har de oppdratt fire barn. I dag er de blitt en stor familie, med ni barnebarn og tre oldebarn. De fleste barna bor i nærheten. Det er Karsten, Tove og Hilde. Kun den eldste datteren Randi, bor i Troms.

Begge ektefellene er aktive skigåere, på hytta i Halvingdal eller ved hjemmet, det er lett tilkomst til skitereng fra der de bor. En vinter gikk Mathis 150 mil på ski. En skulle ikke tro at en som har fjernet et godt stykke av lungen, skulle ha pust til både Holmenkollmarsj, Skarverenn, Vidarkollrenn og ikke mindre enn 3 ganger Birkebeinerrennet. Det siste et ære og prestisjerenn, som i år hadde ca. 16 000 deltagere. Men det har altså Mathis prestert; - for mange år siden, presiserer Mathis selv. Han er fortsatt aktiv i svømmehallen, én gang i uka.

Mathis måtte omskolere seg tidlig i livet, etter at

Karen Sommervik, mor til Mathis, kledd i sin vakre kofte. Hun var fra Kvalsund og enebarn. Her er hun 18 år. Foto er tatt i 1912, sannsynligvis hos fotograf i Hammerfest. Karen var født i 1894 og døde i 1952.

I huset til venstre vokste Mathis Sommervik opp. Faren hadde kjøpt tømmerhuset i Porsanger. Han rev huset og fraktet det hjem selv. Han brukte én uke på å seile ut Porsangerfjorden og én uke inn Laksefjorden til Sommervik, hvor han satte det opp. Fjøset er bygget fast til hovedhuset, slik en gjorde den gang. Øverst til høyre bodde besteforeldrene. Huset foran til høyre er en høysjå. Foto: En gang før brenningen i 1944.

han hadde vært alvorlig syk. Først tok han handelsskole i Sigerfjord. Deretter kom han til Oslo i 1957 og utdannet seg til plate- og svei-sarbeider. Etter 40 år i firma Flebu luftteknikk i Bærum, er det blitt både gedigent krystall og gullklokke på han.

Det gode liv og mye smerte

Mathis er født i Sommervik i Laksefjord i 1934. Foreldrene het Karen og Johan Sommervik. Karen kom fra Kvalsund og Johan fra Adamsfjord. De fikk åtte barn sammen. Bare tre lever fortsatt. Det er Mathis og hans søster, Marie Reberg i Friarfjord og Rolf Sommervik i Sande i Vestfold. Broren Bertrand Sommervik var fisker og bodde i Kjøllefjord med sin familie.

Det var enkle forhold i Sommervik, som det var for de fleste i Lebesby kommune den gang, men det forhindret ikke "det gode liv". Mathis lærte som guttunge å gå på jakt etter røyskatt, ryper og harer. Den gang var snarefangst lovlig og snare var redskapet som ble brukt.

De voksne hadde gevær som de skjøt kobbe og nise med. Alt var matauke, men skinnen til kobben kunne foreldres og brukes til ulike ting.

Om sommeren skulle det hesjes og høyes. Slåmaskin fantes ikke, så det ble å bruke håndkraft. Man dorga etter sei, og ville man ha kveite visste en om stedet hvor den var å finne. Taretorsken var ikke god nok, en måtte ut på dypere vann for å hente større torsk til middag.

Men en dag i 1953 skjer ulykken som setter varige merker i familien Sommervik. Faren Johan og sønnen John er på eggsanking på øyene i Laksefjorden. De gikk hver for seg på leting etter egg. Da John kom tilbake der småbåten skulle ligge, var både den og faren vekk. Ingen vet konkret hvordan ulykken skjedde, men en antar at den lille jolla, kalt komse veltet da Johan skulle ombord i sjarken fra komsa. Han må ha rodd ut og falt overbord og druknet. John sendte røyksignaler som Berit og Erik Johnsen i Vestre Eikvik oppfattet. De skjønte noe var galt og rodde til øya og reddet John.

Faren til Mathis ble aldri funnet.

«Slakteriet» i Mosjøen

Mathis var bare 15 år da han ble rammet av lungetuberkulose. Det var en fryktet sykdom som hadde mange navn, ofte kalt tæring på folkemunne. Den var uhyre smittsom; det hendte at hele familier døde ut. Smittemåten, at sykdommen smittet gjennom hoste og spytt var ukjent for de fleste. Og på veggen hang vannøsa som alle drakk av. Sykdommen var lumsk, da den i begynnelsen kunne oppleves som en svak influensa, hvor en gikk og hanglet med litt feber. Men kraftig svette om natten var et typisk symptom på virksam tuberkulose.

Det var i 1949 og Mathis var ferdig på skolen, at han ble sendt til Statens tuberkulosepsykehus i Mo i Rana. Der fikk han medisiner som behandling og han skulle "kure". Det var en hvilekur, som foregikk i åpne kurhaller – til alle årstider og i all slags vær. Etter som pasientene ble bedre, erstattet spaserturer hvilekurene.

Mathis gikk de siste årene av folkeskolen på Kunes. Bakerst fra venstre: Lærer Gaustad. Margit Olsen, Adamsfjord. Målfrid Olsen, Adamsfjord. Laila Einarsen. Ukjent jente. Kokka, angivelig svensk. Foran fra venstre: Mathis Sommervik. Alfred Olsen, Adamsfjord. Olaf Olsen, Adamsfjord. Arnulf Nikolaisen, Klokkarvika og Helge Olsen, Adamsfjord. Olaf og Helge Olsen var brødre. Målfrid og Alfred Olsen var søsken. Foto: Kunes 1948/49.

Alfred Olsen fra Adamsfjord foran skolebrakka på Kunes 1948/49.

- En røff humor rådde blant pasientene. Når det ble bestemt at enkelte skulle sendes til Mosjøen sykehus for operasjon, ble det fleipet med at de skulle til "Slakteriet", forteller Mathis. Alle var klar over at de var rammet av en farlig sykdom som kunne føre til døden. Humor var en måte å utholde tilværelsen på.

"Blåsing" var det neste Mathis fikk av behandling. Blåsing, pneumothoraxbehandling, bestod i at man førte luft inn i lungesekken, slik at syke deler av lungen kollapset. Det var på den tiden en dominerende del av behandlingen av de tuberkulose-syke. Noen fikk denne behandlingen over år. Mathis ble sendt hjem fra sykehuset og fortsatte blåsing hos legen i Kjøllefjord i et par år. Da han likevel ikke ble frisk måtte han som 22-åring i 1956 opereres på Kirkenes sykehus. Der ble det utført det en kaller thoracoplastikk. Ved denne operasjonen ble flere ribben i øvre del av brystkassen fjernet, for å oppnå samme effekt som ved blåsing. Altså at de tuberkulose kavernene (hulrom) skulle lukke seg

ved at deler av lungen falt sammen, skriver Dr. med. Kjell Bjartveit i boka "Hvit pest svart tjære".

Pasienter som ble operert på denne måten fikk varige forandringer i brystkassen. Det kunne gi pusteproblemer og skjevhet i ryggsoylen. Mathis var klar over dette, derfor bestemte han seg for å trene for å hindre skjevhet. Han gikk mye på ski og har fortsatt hele livet med

å være aktiv idrettsmann. Og frisk har han vært helt siden operasjonen på Kirkenes.

Fangeflukt

Men før alt dette skjedde hadde familien gjennomgått konsekvensene av "Den brente jords taktikk". Familien Sommervik nektet å la seg evakuere, da ordren kom fra de tyske myndighetene høsten 1944. De

Karen og Johan Sommervik, foreldrene til Mathis. Johan var født i 1889 og omkom under en ulykke på sjøen i mai 1953. Det er usikkert hvor og når bildet er tatt.

Kjække skolegutter i nikkers og beksømsko. Her er de avbildet nedenfor skolebrakka på Kunes. Fra venstre: Helge Olsen, Alfred Olsen, Olaf Olsen, alle tre fra Adamsfjord og Arnulf Nikolaisen fra Klokkarvika. Kunes 1948/49.

flyktet ved å ro over Laksefjorden til Korsnes og gikk videre derfra en 4-5 km opp i fjellet. Først overnattet familien under en berghylle en ukes tid, mens det ble bygget en gamme. De var 10 stykker i familien, før Anne Berit og Olaf Olsen fra Ifjord kom og fikk bo der de også. Anne Berit var gravid og de voksne forstod at det ikke kunne gå bra å risikere en fødsel under slike primitive forhold. Det var i begynnelsen av november og vinteren stod for døren.

– Olaf var en tøffing. Han gikk over fjellet til Tana, der traff han fjellsamer og fikk låne en kjørerain. Han dro tilbake og hentet sin gravide kone. Over fjell og islagte vann kjørte Olaf og Anne Berit, til de kom fram til Sirma, forteller Mathis. Han legger til at alt gikk bra. Neste sommer dukket Olaf opp i Ifjord med sin kone og lille friske baby.

Mens krigen pågikk kom først én rømt russisk fange til Sommervik. Han hadde rømt fra en

tysk leir på Brattholmen. Mannen forlot Sommervik, men holdt seg skjult på vestsiden av Laksefjord i flere år mens det var krig. Etter sigende klarte han seg og overlevde krigen.

Sommeren 1944 kom neste russer til Sommervik. Mathis er usikker, men mener å huske at det var John Johnsen og Petter Arnt Johansen fra Tornvika som fulgte ham. Mannen gjemte seg i ei ur i Sommervik og Mathis og familien bar opp mat til han. Det måtte gjøres i stor hemmelighet, ingen måtte få vite noe. Tyskerne kunne plutselig dukke opp, og var flyktningen blitt tatt, var utsikten stor for at det også hadde kostet familien livet, i hvert fall noen i familien.

Da evakueringsordren kom, fikk russeren tilbud om å følge med Sommerviks til fjells. Men han ville heller prøve å komme seg hjem til Russland. De utstyrte mannen med mat og et kart de hadde laget. Russeren fikk instruks om hvor han

skulle gå og forsvant til fjells. Man har senere forsøkt å finne ut av hans skjebne, men uten å lykkes. Det er stor sannsynlighet for at han omkom på fjellet, da flukten skjedde i november 1944.

Lik langs veien

Da de tyske soldatene var ferdig med brenninga og hadde forlatt Laksefjord, dro familien tilbake til Sommervik. Det var 14 dager før jul i 1944, og de voksne satte i gang å bygge gamme. De hadde da holdt seg i skjul på fjellet fra begynnelsen av november. Mat hadde de skaffet seg ved at de møtte samer som ga dem reinkjøtt. Mennene hadde også tatt seg ned til Langøra, etter at fiskebruket var brent. Der hentet de saltfisk som var intakt. Og selv ro ut for å fiske var for risikabelt, med henblikk på å bli oppdaget.

Det var et fryktelig syn som møtte familien da de returnerte ned fra fjellet. Det lå døde dyr overalt som tyskerne hadde skutt, og det var

miner langs riksveien. De så to russiske fanger i veikanten, drept av nakkeskudd. Fangene som ikke klarte å gå lenger eller stoppet opp av en annen grunn, hadde blitt meiet brutalt ned og likene etterlatt. I Sommervik var husene brent og husdyrene skutt og dumpet i brønnen.

De tyske soldatenes brutale framferd på slutten av 2. verdenskrig, med nedbrenning og utslettelse av store deler av Finnmark, fikk alvorlige konsekvenser for barna, som fikk skolegangen avbrutt og mistet undervisning i de viktige årene. 150 skoler ble nedbrent i Finnmark og Nord-Troms, blant annet skolen på Lebesby hvor Mathis Sommervik gikk fra 1941 – 1944. Lærere var Johan Olsen, hans datter Svava Olsen og Ingrid Klykken.

Siden skolen var borte måtte Mathis reise sammen med mange andre barn fra Finnmark, helt til Finnfjordbotn i Troms, hvor han fortsatte på skole i 1945/46. Senere ble det skole på Kunes, hvor han gikk til han avsluttet folkeskolen. Læreren het Gaustad og var en svært ung mann. Siste året hadde han den tidligere sognepresten i Lebesby, Baard Tvette som lærer.

Sommerstedet

Det er ikke enkelt å ta seg fram til Sommervik. En kan gå fra riksveien og over fjellet eller med båt fra Tornvika. Det tar ca. en halv time.

Dit og til Friarfjord drar ekteparet Ruth og Mathis Sommervik hvert år. Deres etter hvert store familie er også blitt glad i Sommervik, og det har vært tre slektstreff der, det siste i 2006.

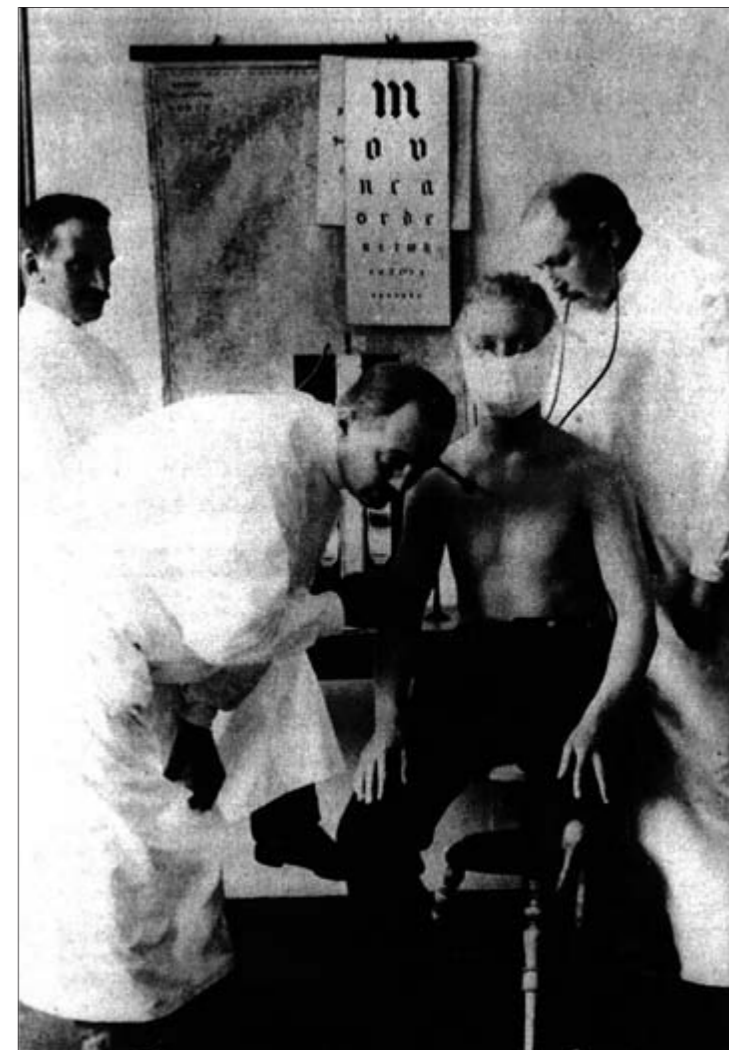
Snøen laver ned mens samtalen flyter i den koselige stua til Ruth og Mathis. Ny kaffe kommer stadig på bordet. Flere vafler fylles på fatet, og så prikken over i-en, multene.

– Hemmelig, det er svært hemmelig, sier Mathis med et lurt glimt i øynene. Det er når jeg berømmer de sjeldent velsmakende multene. Jeg gjenkjenner nostalgisk min barndoms gylnye bær hentet på videne rundt Kjøllefjord. De har en sødme og fylde og farge som *ikke* de multene har, som jeg pleier å kjøpe i butikken i Oslo. Det skyldes tidspunktet de er plukket på.

– Multer må tas på dagen når de er modne, sier Mathis, dagen etter er kvaliteten forringet. Slike bær havner ikke i Ruth og Mathis' spann.

Det må innrømmes; når vertskapet raust fyller skålen, da fråtser jeg uten skam. Men hvor Sommerviks plukker dem i Friarfjord, nei, det får verken jeg eller dere vite. Det er stemplet strengt hemmelig.

Alle foto er privat, der ikke annet er angitt.

Med båt til skirenn i Bekkarfjord. Foran til venstre: Oswald Johnsen, Friarfjord og Bertin Jonassen, Bekkarfjord. Bakerst fra venstre: Ukjent kvinne, angivelig fra Lebesby. Mathis Sommervik, elegant antrukket i hatt og svarte hansker. Borghild Jonassen?, Bekkarfjord. Liv Jeremiassen, Lebesby. Oswald Olsen, Adamsfjord. Frøydis Jullum, Friarfjord. Erling Persen, Friarfjord og Magnhild Jonassen, Bekkarfjord. På veggen en postkasse, Bertin Jonassen var poståpner og dampskipsekspeditor i Bekkarfjord. Foto i begynnelsen av 1950-tallet.

Leger lytter på en ung gutt med symptomer på tuberkulose. Gutten har munnbind som dekker munn og nese, da tuberkulose i lungene smitter gjennom dråpesmitte. Mathis var bare 15 år da han ble syk og han ble frisk etter operasjon. Foto fra: "Sanatorieliv" av Dag Skogheim

Hekla Stålstrenger blir ett av trekkplastrene ved årets Chrisfestival.

Konrad Kaspersen

Tiende festival i rekken

AV INGEBJØRG LILAND

Årets Chrisfestival er den tiende i rekken! Chrisfestivalen 2011 markerer 10 års jubileet for festivalen som i sin tid ble sparket i gang av daværende kulturleder Per Christensen som en hyllest til bluesartisten Chris Lyngedal fra Kjøllefjord. Musikkprofilen var de første årene naturlig nok konsentrert

om blues og nærliggende sjangre. Etter hvert har man inkludert flere musikkjangre for å treffe et bredere publikum.

Artister 2011

Hekla Stålstrenger spilte i Kjøllefjord i mars 2010 og kommer tilbake til Chrisfestivalen 2011. Andre artister som foreløpig er booket er Trond Trudvang, Tonje Unstad, Blickenslåger (hvor Gaute Veseth Olsen fra Kjøllefjord er gitarist)

Vadsø Storband i samspill med Kjøllefjord Storband, Jan Arild Sørnes med band og et band vi velger å kalle "Chris Memorial Band, bestående blant annet av Oddmar Amundsen, Konrad Kaspersen, Paolo Vinaccia, Britt Eva Løkkemo med flere.

Trenger frivillige

Chrisfestivalen er etter hvert blitt den viktigste årlige kulturbegejret i Kjøllefjord og Lebesby kommune. Mange utflyttede kjøllefjordinger legger sommerferien til

festivaluka og tar gjerne med familie og venner. Styret for festivalen ønsker at festivalen skal gi varierte musikk – og kulturtilbud til hele befolkninga, men for å kunne gjennomføre dette er man helt avhengig av at folk stiller opp bidrar som frivillige i festivaluka. Så, hvis du har lyst til å bidra til å gjøre 10-årsjubileet til et minneverdig arrangement, ta kontakt med styreleder Ingebjørg Liland (482 531 96) eller frivilligkoordinator Ida Holm Hansen (950 61 078).

Ønsker seg ny tråkkemaskin

Aleksander er en av de aktive skiskytterne til IL Nordkyn.

IL. Nordkyn ski - og skiskyttergruppe er verdens nordligste skiskytterklubb. De drifter og vedlikeholder en lysløype på ca 8 km med skispor. Tråkkemaskin de bruker i dag er fra 1984 og synger på siste verset. De ønsker derfor å kjøpe en ny – eller i alle fall nyere maskin, så de kan opprettholde det fantastiske skisporet i verdens fineste lysløype på 71 grader nord.

Ski- og skiskyttergruppa er veldig aktive, og tilrettelegger allsidige aktiviteter for barn og voksne ytterst på Finnmark kysten.

Kort oppsummert kan man si at skiskyttergruppen har følgende aktiviteter:

- Har 2 skiskyttertreninger i uka
- 20 aktive skiskyttere
- Arr 6 Skilek/ karusellrenn i året
- Arr Oksevågrennet for 30. gang i 2011
- Arr Kretsrenn i skiskyting
- Arr Vardevandring på sommeren
- Arr postkasseregistrering for turgjengere

Spleiselag

En ny tråkkemaskin koster ca 1.114.000,- og skigruppa håper på et spleiselag mellom IL. Nordkyn, Lebesby kommune, privatpersoner og næringslivet.

Grenseløse forbindelser med ungdom fra Nordkyn og Finland.

Hektiske dager

AV LINDA PERSEN

Ungdom som deltar i COD-programmet har hatt en hektisk vinter. I år har de både hatt besøk fra Finland og av tv-kjendisen Christine Koht.

I februar fikk ungdommene på Nordkyn besøk av ungdom fra Finland gjennom Community of Dream-prosjektet, som Ungdomssatsing Nordkyn er en del av. I tre hele dager bodde alle ungdommene på Mehamn rorbuer og jobbet med demokrati, og hvordan ungdom selv kan påvirke og være med å bestemme der de bor.

Informasjon

Det var besøk av ordfører Marius Nilsen som fortalte om det politiske systemet her hjemme, workshop med drømmelandsbyen, og videoworkshop hvor ungdommene selv produ-

serte en kortfilm om ungdomspåvirkning, samt produksjon av en dvd om demorati og COD-prosjektet for å vise andre resultatet av det som er gjort. Kortfilmen finnes på Youtube ved å søke på Ungdomssatsing Nordkyn sin kanal der som heter theNordkyn. Der ligger også flere andre videoklipp fra Nordkyn.

Det ble også tid til sosiale aktiviteter som paintball, besøk på ungdomskubbene og ikke minst en skutertur, som nok var et av høydepunktene. Dette prosjektet håper man skal bidra til mer aktivitet også i ungdomsrådene på Nordkyn ved å bevisstgjøre mulighetene ungdom selv har på hjemplassen sin.

Christine Koht

8. februar fikk ca 170 fremmøtte oppleve Christine Koht på Mehamn Samfunnshus. Ungdomssatsing Nordkyn hadde invitert til «Bli ny dag» for å sette fokus på trivsel her på Nordkyn. De som var tilstede fikk oppleve en energisk Koht som i løpet av få minutter satte stemningen i taket! Hun hadde en egen evne til å få publikum med seg og alle gode tilbakemeldinger etterpå tilsier at dette var en vitamininnsprøytning for mange.

Christine Koht var i Mehamn 8. februar.

Gir bort aldershjemmet

Lebesby kommune håper å finne seriøse aktører som er villig til å overta Kjøllefjord aldershjem. Det tidligere aldershjemmet har de siste årene hatt begrenset aktivitet, og står i dag helt tomt. Bygget bærer preg av en lengre periode med manglende aktivitet og vedlikehold. Kommunen ser for seg at bygget fortrinnsvis benyttes til næringsformål, men forslag om annen virksomhet vil også bli vurdert.

Nye skilt på Nordkyn

De nye Nordkynskiltene er ferdige og klar til montering. Visit Nordkyn har fått mange positive tilbakemeldinger og helt klart lyktes med profilutviklingen. Informasjonsskiltene vil stå i Sjursjok i Tana, Adamsfjord og Ifjord. Samtidig blir det nye velkomstsilt i Kjøllefjord, Mehamn, Gamvik og Skjånes.

Lyst til å begynne å trene?

Lillian Aikio og Jan Martin Persen benytter seg av idrettshallen så ofte de kan. (foto: Hans Karl Jensen)

Styrkerommet på Kjøllefjord idrettshall er pusset opp på dugnad av brukerne og har blant annet fått nytt musikk-anlegg og ny tredemølle, samt en del annet utstyr.

Styrkerommet er åpent for publikum i hallens åpningstid, mandag – torsdag kl. 17-22 og fredag 17-20.

Det er rimelig å trene på styrkerommet. Enkelttimer koster kr. 50,- og betales til hallbetjenten.

Man kan også kjøpe klippekort til kr 550,- for 20 timer, årskort til kr 1900,- eller sesongkort for vår/høst til henholdsvis 1200,-/900,-

Velkommen!

Foto: Alexander Evensen

LEBESBY KOMMUNE

- hvorfor ikke? -

Vi er kanskje litt beskjedne i Kjøllefjord, og snakker lite gjennom de store bokstavene. Men det skyldes sannsynligvis at vi har lite å klage over.

Selvfølger vi har hatt våre tørner også her. Men Kjøllefjord og Lebesby kommune har likevel klart seg godt og opplevd en flott vekst de siste årene. Utfordringene er taklet etter hvert som de har kommet.

Fiskeværet har alle funksjoner som skal til for å gjøre hverdagen behagelig, både for befolkning, næringsliv og tilreisende gjester. Butikkutvalget er stort i forhold til befolkningen og dekker de al-

ler fleste hverdagslige behov. Vi har også fått ei reiselivsnæring vi er stolt av og som kan ta vare på gjestene.

Framfor alt er sjømatnæringen i vekst, ettersom Lebesby kommune nå også har blitt en havbrukskommune. Vi har brukt store ressurser på havna, og håper det skal gi et positivt bidrag.

Dette høres vel nesten for idyllisk ut? Vi kan ikke si annet enn det vi som bor her mener. Og vi ser at stadig flere ønsker seg hit.

Ta gjerne kontakt om dette høres fristende ut!

Lebesby Kommune

Utviklingsavdelingen

Adr. Strandveien 151, 9790 Kjøllefjord • Tlf.: 784 99 573 • www.lebesby.kommune.no